

Gilicék bálja

A képen szerényen mosolygó gólyalány egy azok közül, akik a JATE gólyabálón tették le ünnepélyes esküjüket. A Tisza szállóban október 22-én megrendezett bál a tudományegyetem néptáncosainak műsorával kezdődött. Fotó: sünk a menyasszony-tánc egyik jelenetét kapta lencevégre.

Később össznépi (de nem „népi”) tánc következett a Melody Combo zenéjére, egészen a hajnali órákig. (Fotó: Pataki Zoltán)

New International English Language Club!

Immár két éve működik az IELC, melynek programjairól a SZOTE sárga színű, angol nyelven írt plakátai értesítették az érdeklődőket! Idén új vezetőséggel, új formákkal, változtatott tartalommal folytatja működését a klub, megszokott helyén, az Apáthy Kollégium pinceklubjában, péntek esténként.

Fő cél továbbra is az angol nyelvterületen élő emberek, tájak kultúrák bemutatása. A klubnak bárki tagja lehet, aki elfogadja azt az alapszabályt, hogy a klub foglalkozásain (többnyire csak angolul) szívesen beszélgetünk, hiszen ő egyetemista (harmadéves matematikus), testvére pedig — teljes nevén: **Pósfai-né Tésik Kornélia** — védőnő. Na meg az is a dologhoz tartozik, hogy Pétert elérni igen nehéz, megbeszélte randevúink sorra elodázkodtak, így az első adandó alkalommal letámadtam és melléne szegedtem a hosszú hetek óta várakozó kérdésemet.

BARKOS BEÁTA
SZOTE közművelődési titkár

Véradás

A József Attila Tudományegyetem Irinyi kollégiumában november 17-én véradónapot tartanak. A szervezők kérik mindazokat, akik szívesen vállalkoznak véradásra, ezen a napon 14–19 óra között jelentkezzenek a kollégiumban.

Maksa rádió, Bandópest

Nagy Bandó András és Maksa Zoltán humornyíkok októberben adtak műsort a JATE-klubban, a közönség reakcióiból ítélve, nagy sikerrel. A fellépést követően a Szegedi Egyetem néhány perces beszélgetésre invitálta a neveteteket, különös figyelemmel „Bandóra”, aki nem is oly régen még szegedi honpolgárnak mondhatta magát.

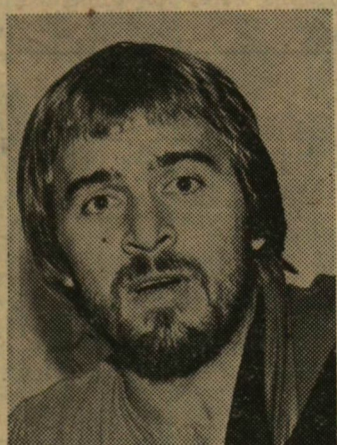
— *Milyen érzés „vissza-jönni” Szegedre?* — kérdeztük elsőként Bandót.

— Őszintén mondom, a műsor ideje alatt boldogok voltunk Maksa Zolival. Örültünk már annak is, hogy 8 óra előtt pár perccel egy tüt sem lehetett volna leejteni a nézőtérre, de még jobban örültünk azt érezve, mennyire velünk van a közönség, hogy veszi a lapot. Nagyszerű este volt, s főként a közönség miatt. Egyébként épp 8 év telt el azóta, hogy először pódiumra léptem; s pontosan itt Szegeden, a főiskolán. Akkor legfeljebb 20–25 embert kellett szórakoztatva elgondolkodtatni, ma ennél jóval többet. Este, itt a klubban úgy éreztem, az előző nyolc év munkája ért be. Úgy gondolom az itt eltöltött évek hozták meg a mai sikert, s nem a Humorfesztiválon elért helyezésem.

Pestre távozásom, azt gondoltam, szakadást okoz Szeged és köztem. Mégsem ez történt. Havonta 2–3 alkalommal itt vagyok, itt lépek közönség elé a legkülönbözőbb helyeken. A 170 km-es távolságot áthidalhatónak tartom. Mondhatom nyugodtan, bár Pesten lakom, mert a munkám odaköt, mégis szegedinek érzem magam. Ide tartozom. Az életformám Pesten sem változott sokat. Mátyásföldön lakom, így hát amolyan fővárosi újszegedi vagyok.

— *Ha ilyen erős a Szegedhez kötődés, miért választottad a fővárost?*

— A „hütlenségem” előtti hónapokban a szegedi kabaré létrehozásán munkálkodtam, több segítőtársal. Mire elérkezett a bemutató ideje valahogy mégis egyedül maradtam, s a kabaré sem úgy sikerült, ahogy szerettem volna. S

akkor jött a Humorfesztivál elődöntőjének sikere. Aztán a középöntő is sikerült. Úgy tűnt, mintelőadót is elfogadott a közönség. A középöntő után Marton felajánlotta, hogy dolgozzak a Mikroszkópnál. Ha nem fogadom el, talán soha vissza nem tért volna szívesen a Mikroszkópnál. Ezért ígent mondtam.

— *Eszerint, mint minden más műfajban, a „szórakoztató humornyíkok szaksztyában” is csak a fővárosban működők lehetnek nyerők?*

— A Kabaré Pesten csinálják. A szakma, a rádió, a tévé ott van. Az az igazság, hogy a vidékiek általában közvetett úton és csak később értesülnek a lehetőségekről. Ennek ellenére hiszek abban, hogy vidéken is lehet kabarét csinálni.

— *Milyen a szakmai közérzeted?*

— Elég volt egy év pesti munka, hogy rátaláljak őszinte barátokra és megismerjem azokat, akikkel csak kényszerűségből vagyok együtt, valamilyen alkalmi vagy színházi szerződés miatt. Épp ezért inkább egyéni esteket vállaltam, bár így a felelősség is csak az enyém. Maksa Zolival egy éve dolgozunk együtt, s mondhatom, mint ember és mint humorista is közel áll hozzám.

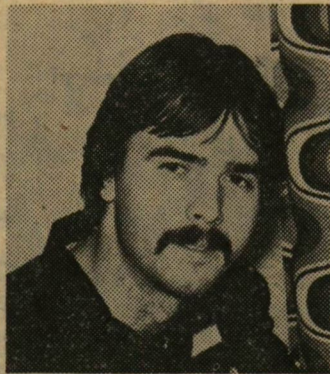
— *Maksa Zoltán humornyíkok múltja kevésbé ismert*

a szegedi közönség előtt. Hallhatnánk róla?

— Az általános iskolában apróhirdetéseket gyártottam, a középiskolában azonban már kétféle kacsintgattam. Doboltam tudniillik egy rock együttesben, ugyanakkor egy osztálytársammal humoros műsorokkal léptünk fel Pesten itt-ott. Aztán jött a véletlen: a Humorfesztivál indulásával egy időben megszűnt a zenekarunk. Végül ez döntött. A fesztivál középöntőjében az *Edző*, a döntőben pedig a *Gépjármű-oktató* című jellemrajzomat mutattam be. (Az *Edző*, Koltai Róbert tolmácsolásában a Humorfesztivál nagylemezén is megtalálható.)

— *S milyen a szegedi közönség?*

— Minden udvariaskodás

nélkül: az egyik legjobb. Sokfelé jártam, nyugodtan mondhatom.

— *Közös tervek vannak?*

— Most még együtt örülünk a nagylemeznek, a *Kocka utca* és az *Edző*, remélhetőleg így is sikeres lesz. Persze, nem ülünk babérjainkon — mondja **Nagy Bandó András**. — *Készülünk egy közös estre, mely Robinson és Péntek történetét dolgozza fel „magyar hajótöréssel”.*

— *En továbbra sem hagytam fel a zenével — szól közbe Maksa Zoltán —, csak kicsit másképp művelem. Andrásal közös ter- vünk egy egész napos komplett rádióműsor — egy órába sűrítve. Címe: *Maksa rádió, Budapest*. Ehhez a zenét egy automata orgona segítségével én szolgáltat- tom, persze nem ez lesz a műsor fő attrakciója.*

— *Kíváncsian várjuk!*

„Ha szól a zene, fölforr a vérem”

A nyáron olvashattuk a hírt az újságokban: a **Népművészet Ifjú Mestere** kintüntetést egy fiatal szegedi táncos, **Tésik Péter** és nővére érdemelte ki. Kissé igazságtalanul a meg- tisztelő címről csak Péterrel beszélgettünk, hiszen ő egyetemista (harmadéves matematikus), testvére pedig — teljes nevén: **Pósfai-né Tésik Kornélia** — védőnő. Na meg az is a dologhoz tartozik, hogy Pétert elérni igen nehéz, megbeszélte randevúink sorra elodázkodtak, így az első adandó alkalommal letámadtam és melléne szegedtem a hosszú hetek óta várakozó kérdésemet.

— *Mióta táncolsz és miért éppen ezt a „sportágat” választottad?*

— Az a helyzet, hogy világ életemben utáltam táncolni, mindig is focizni akartam, de úgy alakult, hogy a nővérem elment táncolni és anyám utánaküldött. Egy darabig rendszeresen elszöktem a próbákról, aztán egy év után menni kezdett a dolog és a sikerélmény ott marasztalt. Mindez 11 évvel ezelőtt, ötödikes koromban történt.

— *Kik voltak az első mestereid?*

— Amikor elkezdtem, akkor alakult újjá az **ÉDOSZ** Táncegyüttes. Ott Nagy Albert a művészeti vezető. A legtöbbet azoktól a vendégkoreográfusoktól tanultam, akik Pestről jártak le alkalmanként hozzánk. Az Állami Népi Együttes vezetője, Timár Sándor eredeti

dolgokra tanított, volt munkatársa, a táncok akkori vezetője, Zsuráfszki Zoltán szintén sokat jelentett számomra. Szerencsére Zsuráfszkit sikerült Szegedre csábítani, most ő a JATE és Olajbányász Táncegyüttes munkájának irányítója. Nagyon nagy élmény volt az úgynevezett adatközlők, az idős parasztemberek táncának tanulmányozása is. Volt akit előben, a többséget a képmagnó felvételeiről láthattam. Szóval tulajdonképpen három mesterem volt: a két pesti és a képmagnó. Egyébként az **ÉDOSZ**-tól két éve átmentem a JATE táncosaihoz, mert ott jobban tetszett a légkör. Körülbelül egy éve fölvettem a kapcsolatot az olajosokkal, Viseljük a nevüket, és a költségvetésből olyan mértékben veszik ki a részüket, mint az egyetem.

— *Minek tartod a táncot: komoly erőfeszítést igénylő, sporthoz hasonló mozgásnak, művészetnek vagy az önkifejezés egyik lehetséges formájának?*

— A tánc élvezet, semmi más. Senki sem azért táncol, mert kintről nézik. Ha szól a zene, fölforr a vérem és egyre jobban belelendülök. A koreográfus valamilyen művészeti célt akar megvalósítani, de nem annak létrehozása, hanem a tánc maga okoz örömet. Ez nem olyan, mint egy négyszázas futónál, aki végigszenvedi az edzéseket, aztán a versenyeket és mindent az eredményért vállal. Igaz, a néptáncban is van olyan

ézés, hogy kiszakad a tüdő, de leginkább az élvezet, az öröm a jellemző. Ehhez jön az is, hogy Zsuráfszki koreográfiája valódi művészet, az ő munkája az ország élvonalában van.

(Közbetevőleg: nem okoz meglepetést a forrongó vér megidézése, hiszen Péterre talán ez a legjellemzőbb: a felfokozott mozgásigény.)

— *Pályafutásodat szívesen folytatnád profiként?*

— Nem tudom. Attól függ, hol? Mindenesetre egy profi együttesben szeretnék táncolni. De egyelőre az egyetemet kell elvégezni, és majd meglátjuk, hogy utána mi lesz.

— *Ezt az elismerést hogyan értékelted?*

— A Népművészet Ifjú Mestere cím odaítélése tulajdonképpen egy verseny keretében történik: indulnak fadaragók, himzők, táncosok és egyéb fiatal népművészek. Számunkra nem a pleszni az érték, hanem az, hogy Martin György, a magyar néptánc kiváló szakértője jó véleménnyel volt rólunk.

— *Hogyan szeretsz táncolni: egyedül, párban vagy közösen a táncokkal?*

— A mostani táncgyüttes olyan csapat, hogy teljesen mindegy, hogyan táncolok. Bár párban a legjobb, mert abban több a lehetőség. Mi úgy csináljuk, hogy szól a zene, aztán mindenki improvizálni kezd, tehát nálunk magas színvonalon működik a tánc. **D. I.**

Lesz-e kari klub a TTK-n?

Egyetemen kari klubot létrehozni — nagyon jó ötlet. A természettudományi kar KISZ-vezetői is ezen törek a fejüket, feltehetően azzal a szándékkal, hogy a jobb ismerkedési lehetőségeknek, a baráti beszélgetéseknek helyet biztosítsanak, s mindezt úgy, hogy szakmai közösséggé is kovacsoldjanak a TTK-s hallgatók. A *kari klub ügyéről* kertünk tájékoztatót Szalay István dékánhelyettesétől.

— *Hogyan, milyen formában és milyen céllal vetődött föl a kari klub létrehozásának ötlete?*

— Még 1983 februárjában kerestem meg Solymosi József, az akkori KISZ-titkár mondván: szükség lenne egy kari klubra. A klub ügye — jegyezte meg Szalay tanár úr — párhuzamosan kezelendő azzal, hogy már öt éve nincs használható helyisége a KISZ-nek. Az elképzelést tulajdonképpen pártolta a kari állami vezetés, de akkor még nem tudtuk, hogy milyen nehézségek állnak előttünk. A kar épülete alatt levő pincerendszer nagy része már foglalt, itt található a vegyszerraktár, a radiokémiai tanszék sugárkamrája, egy levegő cseppfolyósító berendezés és a könyvtár raktára is. Ráadásul a klub kialakítására felhasználható több kis lyuk — mert nem más — hiány van szellőztető és fűtőberendezéseknek. Ehhez jönnek a tűzvédelmi berendezések, melyeknek már csak a szomszédok miatt is nagy lenne a fontossága. Szóval az egész 2–3 millió forintnál véletlenül sem lenne kevesebb, és ezt az összeget csak a közösből vehetnénk el, sőt a működést sem tudnánk megoldani a kari költségvetésből.

— *Es most, hogy áll a klub ügye?*

— A gyerekek társadalmi munkát ajánlottak föl, nagyon lelkesek, mi mégis azt mondjuk, várjunk vele néhány évet. Már csak azért is, mert a pince, átalakítá-

sa költsége miatt, nem lenne jó megoldás. Ugyanakkor nemsokára (3–4 év múlva) megkapjuk a Ságvári Gimnázium B épületét, ahol minimum egy KISZ-szobát, de lehet, hogy klubot is be tudunk rendezni.

— *A dékánhelyettes milyen véleményt formált a tervbe vett klubról?*

— Én arról beszélnék, hogy milyen jellegű klub hiányt látam: annak idején volt egy viszonylag szerény egyetemi klubunk, amelynek sok előnyös vonása volt: a kártyázás, sakkozás mellett itt találkozhattak a hallgatók és oktatók. Ennek mintájára egy kötetlen találkozássokra szerveződő klubot szeretnék. Hiszen az egyetemi élet legnagyobb hiányossága, hogy *elsikelyesedtek a kapcsolatok a hallgatók és oktatók között*. Ilyen jellegű klubot a kollégiumokban lehetne összehozni, persze ez nem lenne kari szintű. Ugyanakkor azon is lehetne vitatkozni, hogy ha ilyen kitűnő egyetemi klubunk van, akkor érdemes-e kialakítani egy kari klubot. Mindenesetre azt mondhatom, hogy megcsináltuk volna a klubot, ha nem lett volna ilyen nagyok a nehézségek. Most már lebeszéltem a hallgatókat, de *nem mi vagyunk azok, akik ellenezzük, hanem a körülmények*. Nem lehet célunk maximális erőfeszítéssel minimális sikert elérni.

Szalay tanár úr tájékoztatója után lementünk a pincébe, körülnézni, milyen állapotban van a kiszemelt helyiség. Az elhagyott KISZ-szoba a *labirintusban nem véletlenül marad üresen*, bár az a helyisége úgy-ahogy lakható. Környéke viszont nem nyújtott szívderítő látványt. Ugyanakkor a nagy terület, a sok kis helyiség az újságírókat is arra csábította, hogy egymini JATE-klubot képzeljen az elhanyagolt pincébe...

(di)

Felhívás

A Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség és a Művelődési Minisztérium 1984. tavaszán ismét megrendezi az Egyetemi és Főiskolai Kulturális Napokat. Felhívással fordulunk az egyetem KISZ-szervezetéhez, művészeti csoportjaihoz az öntevékeny művészet iránt érdeklődő oktatókhoz és hallgatókhoz, hogy készítsenek fel és vegyenek részt ezen a rendezvénysorozaton. A rendezvénysorozat keretében helyi és országos bemutatókra kerül sor. A helyi bemutatókat a JATE Közművelődési Bizottsága szervezi (Dugonics tér 12.) 1984 januárjában. A jelentkezéseket 1983. december 1-ig kérjük beküldeni, a fenti címre. Nevezni lehet: *irodalmi színpadi, színjátékos csoportok, produkcióval; vers- és prózamondással; politikai, közeleti dalokkal; kórusok, zenekarok, kamaragyüttesek, szolisták műsorával; jazz- és pop-együttesek programjával; néptánc-csoportok, szolisták; népi zenekarok, népdalegyüttesek, folk-együttesek*. Részletes információt a JATE Közművelődési Titkárságán tudunk adni, személyesen, vagy a 12-140/3 számú telefonon, ügyintéző **Pete György**. Jó munkát, jó felkészülést kívánunk és várjuk érdeklődéseket és jelentkezéseket!

JATE Közművelődési Bizottság

SZEGEDI EGYETEM

A József Attila Tudományegyetem, a Szegedi Orvostudományi Egyetem és a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola MSZMP és KISZ-bizottságainak lapja

Felelős szerkesztő: **GRÓF RÓZA**

Szerkesztőség: 6720 Szeged, Dugonics tér 12. Telefon: 12-115
Megjelenik havonta kétszer
Ara: 1.80 forint. Előfizetési díj egy évre 28.80 forint

Terjesztik az intézmények KISZ- és szakszervezeti bizottságai
Kiadja a Csongrád megyei Lapkiadó Vállalat Szeged, Tanácsköztársaság útja 10. sz. 6740

Felelős kiadó: **Kovács László** igazgató

Szegedi Nyomda Szeged, Bajcsy-Zsilinszky u. 28. 6720
1983. XI. 11. — 4630 —
ISSN: 0230-791X

Felelős vezető: **Dobó József** igazgató